

ПРЕПУСКАЙКИ ПО ЗАКОНИТЕ НА ДИВИЯ ЗАПАД!

Инж. Симеон СЛАВЧЕВ – председател на ПП МИР

През последните месеци информацията от и за българския премиер явно са се превърнали в "шлагер" в грамите на чуждите посланици в София. То не бяха „звукови файлове“; то не бяха „снимки от личната му спалня“; то не бяха "високо интелектуални" коментари за неговата неударима недипломатична дейност на международната арена; то не бяха "пари от вертолет" за чиновници, приближени олигарси, учители и ...трохи на пенсионерите; то не бяха заклания и заплахи към президент, опозиционните лидери и "тулуните" по площадите, за да стигнем до кулминацията – смяна на модела в деградацията на българското общество и държавата чрез "рестартиране" на движението към дъното. Как? С приемане на нова Конституция!

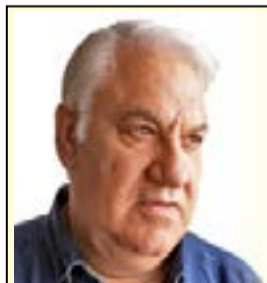
Шок и ужас!

В нелегалност, тайно и скоропостижно, някой е писал Основния закон на страната на абордаж и за броени часове след командата на "бащицата", той е внесен в деловодството на Народното събрание.

Перата на Алеко Константинов, на великия Вазов, биха били немощни да предат за бъдещите поколения потреса на целокупния български народ: от наглостта, отбезумието, от циклофреничната маниакалност на този играещ си с огъня огнеборец, който за броени дни сложи в малкия си джоб и Платон, и Джефърсън, и Наполеон, и Столипин, взети заедно.

Всички тези думи са повърхностен преразказ на чутото и споделеното от хилядите протестиращи по улиците и площадите на София и цяла България като оценка за "държавническото мислене" и "морала" на човека, за чиято оставка същите те, вече седем седмици настоячиво се борят! Вместо нея получихме "тежки" по своята глупост решения, некомпетентност и невъобразима демагогия!

На стр. 7

КАТО АПОСТОЛ НА ПРАВДАТА

Похвално
слово
за Георги
Вацов

На стр. 6

ISSN 1310-8492

143 години от началото на Шипченската епопея

С ДУХ, ВЯРА И ЕДИНЕНИЕ

Слово на президента Румен Радев, произнесено на връх „Шипка“, на 23.08. 2020 г.

Скъпи сънародници,
Скъпи българи,

143 години България цяла гледа Шипка с преклонение. И днес хиляди изкачихте този връх, за да докажете, че достойнството стои по-високо от страха и забраните.

Родината възкръсна на картата на Европа благодарение на победата на Русия над Османската империя. Но именно тук, в августовския зной на 1877 година, нашите опълченци доказаха, че народът ни заслужава свободата си.

„Шепата спартанци“, които ще отрежат пътя на аскера към Северна България, са наши сънародници от Русия, днешна Украйна и Молдова, от Румъния и Сърбия. Хъшове, бежанци от въстанията и емигранти от поробена България. Някои дори не са виждали Родината, за която ще дадат живота си.

Тези поборници за свободата не се питаха дали има смисъл да се борят?

Те не се убеждаваха един другото, че всяко усилие е обречено, както често правим днес.

Тях не ги блазнеше удобството да бъдат зрители на националната история. Да изчакаят събитията. Да

четат вестници и да спорят в кръчми и кафенета.

Пет века не изтриха тяхното самочувствие на достойни българи и те не чакаха да чуят какво мислят Великите сили за свободата българска. Нито разчитаха на тях.

Те не се надяваха на никакви привилегии и облаги, а някои доживяха дните си в мизерия.

Вековете на робството не угасиха вярата им, че е възможна свободна и справедлива България.

Нашите опълченци не се криеха зад гърба на могъщата армия на Царя Освободител, в очакване тя да донесе тяхната свобода. По тези скали, по тези урви, те воюваха и умираха, отдавайки живота си, но никога не се предадоха. Воюваха и умираха, за да докажат, че народът ни е достоен за свободата и платиха с живота си за тази свобода.

С този несломим дух, с тази вяра в собствените сили, с това единение в делото опълченци и възрожденци възкресиха Отечеството.

С този дух, вяра и единение ще успеем и всички ние, техните потомци, които днес се борим за една свободна и справедлива България!

Поклон пред героите!

Да живее България!

СТАНОВИЩЕ ОТ ИМЕТО НА „АГНЕТАТА“

Адв. Тодор ПРЕДОВ, д-р по право, криминолог, чл.-кор. на Обществена академия за наука, образование и култура (ОАНОК).

ПАНДЕМИЯТА „КОВИД-19“ И ДИСТАНЦИОННОТО ОБУЧЕНИЕ. ЗА КОГО Е ИЗГОДНО?

4113. От тях мъже – 2737 и жени – 1376.
Клас X – Болести на пикочно отделителната система – 1826. От тях мъже – 974 и жени – 852.

Клас XVIII – Симптоми, признаци и отклонения от нормата, открити при клинични и лабораторни изследвания, невключени другаде – 3843. От тях мъже – 1933 и жени – 1910.

Клас XX – Външни причини за заболяемост и смъртност – 2571. От тях мъже – 1880 и жени – 691.

Според официалната статистика смъртността от пандемията „Ковид-19“ към днешна

останат хиляди безработни, а малки и средни предприятия да фалират.

Вече се говори за „втора вълна“ на епидемията, през есента и зимата, която съчетана с обикновените респираторни заболявания, ще завиши значително броя на болелите и починалите, които ще бъдат записани в графата „Ковид-19“. Говори се, че близки на починалите са били уговаряни и даже материално стимулирани, за да се съгласят, че смъртта им е от вируса!

Излиза, че от това **НЯКОИ има определена изгода.**

Очертава се перспективата

Вече половин година живеем в плен на една невиджана досега по своите размери „епидемия“, която парализира умове и сърцата, разстрои живота на хората и доведе до неимоверни загуби за икономиките на всички страни. Наличието на този вирус никой не отрича, но оценките за него като причинител на голяма смъртност и потенциална заплаха за в бъдеще, в отделните страни са различни, на специалистите-вирусолози, също. Вземам отношение по въпроса като обикновен гражданин, който вече 6 месеца използва „намордник“ в ситуации, в които се налага да попадам. Животът не стои на едно място! Понеже съм научен да боравя с цифри и факти, когато вземам отношение по дадени въпроси, тук се спирам само на статистическите данни за общата смъртност в България през 2019 г. и експериментираниято „дистанционно обучение“, което Министерство на образованието се готви да достигне до 20% от учебното време през следващите години.

дата е 462 души. Няма обаче данни за починалите само от този вирус.

Няма извършени аутопсии.

В Италия дори били изрично забранени! Почти винаги се сочи, че починалите са имали придружаващи заболявания, което е важно. Установяването на болните от пандемията, според мен, попада в клас XVIII – симптоми открити при клинични и лабораторни изследвания. Без да отричам опасността от вируса, не мога да не се съглася с лекарите, които първоначално бяха привлечени в Експертен съвет. Той обаче скоростно бе разпуснат, тъй като се изказаха мнения, различни от поддържаните от Националния оперативен щаб. Той апелираше най-вече да не се създава масова психоза. Да се подхожда диференцирано, при налагане на мерките, в зависимост от разпространението на болестта, а от там и да не се блокира повсеместно икономиката и на лицата да

през идващата есен и зима да се живее пак с „намордници“. Така „гресировката“ може да продължи и цяла година. А когато привикнем, ще ни бъдат наложени и други мерки. Бавно и постепенно. Може би ще ни ваксинират и ще ни маркират чрез разнообразни „методи“. Който не е съгласен ще бъде лишен от възможността да посещава определени места, да получава определени услуги и пр., и пр. Както казваше един герой на Вазов „Всичко е умишлено“. В случая обаче „няма лабаво“! Държавата ни е член в Европейския съюз и НАТО, и това я прави несвободна. Каквото кажат „началниците“, това ще бъде.

А какви ще са следващите пандемии? Още не сме забили нито „спина“, нито „ebolата“, нито „лудата крава“, нито „птичия и свинския грип“. Вече се дотува и за случаи на „бубонна чума“. Какво означава това? Според мен, това означава, че е необявена биологична война, с изкуст-

поколение, което трябва изначално да бъде оглушено. По тази причина ударението пада най-напред върху образованието. Досега задачата беше то да бъде развалено, но на този етап, вече изглежда, че това не е достатъчно. Функционалната неграмотност е все още твърде малък процент. Търси се преизпълнение на този план. И тази възможност бе намислена в т.нар. дистанционно образование, което пък уж беше наложено от пандемията, наречена Ковид-19. Засега като временна мярка. Но нали е казано, че няма нищо по-дълговечно от временното положение. Това налага да хвърлим поглед и към науката, „която в душите греи“.

Записани учаци по степену на Международната стандартна класификация на образованието (МСКО-2011) през учебната 2019/2020 г.

Общо – 1 166 128 души. Предучилищно – 217 867 души.

Начално (I-IV кл.) – 248 354 души.

Прогимназиално и средно – 459 246 души.

Професионално обучение за възрастни I ст. – 6716 души.

Професионално обучение за възрастни II ст. – 3459 души.

Висше образование – 226 608 души.

Образователно-квалификационна степен „бакалавър“ – 139 711 души.

Образователно-квалификационна степен „магистър“ – 72 224 души.

Образователна и научна степен „доктор“ – 6440 души. В това число в частни учебни заведения – 56 300 души.

Посочвам тези данни от 24.04.2020 г., които са пряко свързани с намеренията на Министерството на просветата, в следващите години да се въведе поетапно т.нар. „дистанционно обучение“, което фактически бе експериментирано по време на обявената пандемия. Предвижда се то да нараства постепенно през следващите години – до 20% от учебната програма. Това обучение бе въведено извънредно, както и самото извънредно положение, заради пандемията „Ковид-19“. Резултатите от него бяха отчетени като „отлични“, т.е., има нагласа то да се въведе повсеместно в страната, а вероятно и в света. Ползата и вредата от „експеримента“ започнаха да се обсъждат от специалистите в тази област и ще продължат все по-детайлно. За мен отново възниква въпросът: **Кой има изгода от това?** Знам че веднага ще ми се отговори – всички, защото чрез него не се позволи да бъде провалена учебната година. Съгласен съм. Но това „извънредно“ положение явно предстои да се превърне в постоянно, след като просветното министерство има такъв план. И тази възможност бе намислена в т.нар. дистанционно образование, което пък уж беше наложено от пандемията, наречена Ковид-19. Засега като временна мярка. Но нали е казано, че няма нищо по-дълговечно от временното положение. Това налага да хвърлим поглед и към науката, „която в душите греи“.

Първо: За да се провежда дистанционно обучение всеки обучаем трябва да притежава мобилно устройство – компютър, таблет, моб. телефон и пр. А това означава, че ще бъдат закупени над един милион такива устройства само за тях, без тези за учителите и преподавателите, за всяка учебна година.

Второ: Собствениците, респ. потребителите, трябва да се включат в мобилни мрежи, обслужвани от платени оператори.

Трето: За потребителите следва да има покритие във всички точки на държавата – градове, села, паланки, центрове и пр.

Четвърто: За поддържането в изправност на мобилните устройства следва да има развита сервисна мрежа в цялата страна.

Пето: Потребителите от всички нива трябва да бъдат надлежно обучени, така че грамотно и безпрепятствено да си служат с въпросните устройства.

Шесто: Учениците от началното образование много

Петко ПЕТКОВ

Според съобщение на Гизем Каракъш от турския вестник „Хюрриет“, преразказано в резюме във вестник „Миллиет“ (21.08.2020), управляващите в Турция излясти от Партията на справедливостта и развитието (ПСР) са решили да пренапишат два члена от Истанбулската конвенция, станали причина за разгорещени спорове. Става реч за членовете 4 и 6, съдържащи термини като „сексуална ориентация“, „социален пол“ или „гендер“ и други, които създават консервативни среди в управляващата коалиция. По указание на президента, той и председател на ПСР Реджеп Тайип Ердоган, в президентския комплекс „Беитене“ в Анкара са били проведени две заседания на депутати-юристи от ПСР и бюрократи от

СЪБРАХА СЕ!

Погобните се намират. Ердоган поправа Истанбулската конвенция и готви Конвенция за правата на човека, а Борисов написа нова Конституция на Република България и обяви „рестарт“ на държавата. Съвпаденията са (не)случайни.

Президентството, Министерството на семейството, труда и социалните услуги и Министерството на правосъдието. Както и на проведеното, ден по-рано, заседание на Централния партиен съвет, така и на сбирките в „Беитене“, са били разгледани вижданията на гражданите за Истанбулската конвенция и възможността Турция да излезе от нея, ако останалите страни по нея отхвърлят предложените изменения в спорните два члена.

Както пише Гизем Каракъш, на сбирките в „Беитене“ е надделяло мнението, че трябва да се прояви преданост и да не се прибързва с вземането на окончателно решение по въпроса.

От щаба на ПСР казали: „Има едно лоби, което тегли Конвенцията към гледната точка на хомосексуализма. Целта ни не е да се намесаме в личния живот на хората. Ще изредим какво разбираме под социално полово равнопоставеност. След 5-10 години биха могли да

кажат: „Искаме да се разреши хомосексуалният брак“. Затова трябва да вземем предпазни мерки“.

Но какво смята да направи Турция? Изхождайки от думите на Ердоган „Светът е по-голям от пет“ (визират се петте страни, постоянни членки на Съвета за сигурност на ООН, б.а.), и заради това Анкара щяла да изгответи и да предложи нова Конвенция за правата на човека. Лично написана Ердоган имал положително отношение към тази идея.

Така, след подписването и ратификацията от Великобритания национално събрание на Турция (ВНСТ) на Истанбулската конвенция и прокарването на новата Конституция на Турция, „приятелят Тайип“ на Бойко Борисов го изпревари отново с две обиколки. Вярно е, че Ердоган управлява Турция 18 години, а Борисов управлява България „само“ три мандата, или общо 11 години. Първите два мандата завършиха предсрочно,

а третият може да ги последва. За 18 години на власт като премиер, президент и президент-премиер, Ердоган наложи с референдум една Конституция, която съсредоточава в ръцете му цялата власт. Включително и съдебната, която той контролира посредством Съвета на съдиите и прокуратурите (НСК), чиито членове се избират от президента, парламента и министърта на правосъдието. Или, както написа Мустафа Балбай: „Една трета от членовете на Съвета избира Реджеп, една трета избира Тайип и една трета - Ердоган. Ето ви разделение на властите!“ („Джумхуриет“/13.08.2020).

По аналогичен начин се контролира и българското правосъдие чрез Висшия съдебен съвет (ВСС), който, съгласно гербовия проект за нова Конституция, трябва да се раздели на Съдебен съвет на съдиите и Съдебен съвет на прокуратурите. И, вместо да се предвиди парламентарен и граждански контрол, кой-

то да ограничава залитанията към самовластие на главния прокурор, на него се предоставя правото на законодателна инициатива. Според мнозина не са далеч от истината твърденията, че България е парламентарна република с прокурорско управление. Доказват ги намеренията на управляващите от ГЕРБ да отнемат правото на най-мажоритарно избрания държавник, президентът на Републиката, да назначава с укази тримата големи в съдебната власт – председателите на ВКС и ВАС и главния прокурор. И това се пробутва като „рестарт“ на държавата! Ако Бойко Борисов и ГЕРБ са решили да ни уморят от смях, може да съчинят и Конвенция за борба с корупцията и „усвояването“, т.е., присвояването на европейски средства за лични, корпоративни и партийни нужди. За такива наглести народът е казал: „Те не го пускат в светлото, той нита за поповата къща!“

На разбрания и толкова му стига. На неразбрания и Господ не може да му помогне. Няма по-глух от този, който не иска да чуе и по-сляп от този, който не иска да види. Идват избори и те ще покажат кой-кой е и в чии редици се е наредил. Надявам се времето на измамниците да е изтекло.

СТАНОВИЩЕ ОТ ИМЕТО НА „АГНЕТАТА“

ко свои съображения:

Първо: За да се провежда дистанционно обучение всеки обучаем трябва да притежава мобилно устройство – компютър, таблет, моб. телефон и пр. А това означава, че ще бъдат закупени над един милион такива устройства само за тях, без тези за учителите и преподавателите, за всяка учебна година.

Второ: Собствениците, респ. потребителите, трябва да се включат в мобилни мрежи, обслужвани от платени оператори.

Трето: За потребителите следва да има покритие във всички точки на държавата – градове, села, паланки, центрове и пр.

Четвърто: За поддържането в изправност на мобилните устройства следва да има развита сервисна мрежа в цялата страна.

Пето: Потребителите от всички нива трябва да бъдат надлежно обучени, така че грамотно и безпрепятствено да си служат с въпросните устройства.

Шесто: Учениците от началното образование много

често не са в състояние да справят сами и се налага да търсят помощ от родителите си, които пък отсъстват от работата, вземат болнични и т.н. За тях от особено значение е психологичния контакт с преподавателя, възможността да общуват помежду си и пр.

Седмо: Пренебрегва се фактът, че в началните училища има голям процент ученици от малцинствата, които не са в състояние да си позволят тези „екстри“. А това образование не случайно се нарича „основно“, т.е., фундаментално, върху който се надгражда всичко останало.

Девето: Не се отчита вредата от въздействието на лечението върху човешкия организъм и особено върху децата, за които има вече научни разработки, че след определено време, то става пагубно за тях. Сега и за в бъдеще, включително за потенциалната младежите.

Просветният читател няма нужда да получи неговото мо-

Осмо: Не се отчита способността на учащите се да се концентрират в продължение на 5-6 часа по време на обучението, което намалява ефекта от преподаването и усвояването на материала.

ите притеснения от ставащото, но все пак ще поразсъждавам върху изложеното в контекста на изказа:

Кой има изгода?

Смятам че става ново разпределение на световното богатство, човешките ресурси, средствата за производство и разпределението на материалните блага. Може би е вярна конспиративната теория за мечтания т.нар. „златен милиард“ на човечеството? За „излишното“ население, което напрасно и безполезно потребява материални блага, в резултат на научно-техническата революция (автоматизация, роботизация, изкуствен интелект и пр.). Явно трябва да си припомним малтусианската теория за аритметичното нарастването на материалните блага и геометричното увеличение на населението. Нищо ново под слънцето! Може би се върви към замяна на класическите средства за водене на завоевателни войни, включително и с термоядрено оръжие, пагубно за планетата, и замяната му с биологично? А може би по-

следното ще изиграе същата роля, каквато има въоръжаването за военнопромишления комплекс, но с други средства (производство, ваксини, имунизации, лечение, смъртност и пр.)? Може би. Едно е обаче пределно ясно – от това печелят световните банкири и банките, които ще отпускат заеми за всичко и на всички, и ще прибират огромни дивиденди за себе си и за своите акционери. Те не се интересуват от спрени и унищожени производства, фалирели фирми, милиони човешки жертви и международен управлям хаос! Защо имат интерес от това!

Къде сме ние?

Нима за нас е отредена участта на мълчанието на агнетата? Нима мълчаливо ще чакаме своя ред в скотобойната, която ни организират?

Нима наистина няма да се събудим и няма да надигнем глас не заради нас, а заради децата ни, заради внуците ни и за внуците на техните внуци!

О, спи ли Бог? О, Бог не види ли?

Навършиха се 100 години от зловещия Трианонски договор, който разпокъса и унизи един горд народ с 1000-годишна история в центъра на Европа. Унгарската нация бе покрушена от кланските му: територията на страната е редуцирана със 71,4% – сведена е до 93 073 кв. км от предишните (до 1918 г.) 325 411 кв. км. На изкуствено създадената Чехословакия се придават 61 645 кв. км от историческите унгарски земи; на другата изкуствено създадена държава, Кралството на сърби, хървати и словенци – 63 370 кв. км; най-много плякосват румънците – 102 813 кв. км. В откъснатите от родината територии остават близо 4 милиона етнически унгарци. И днес унгарците, както българите, могат само с болка да констатира, че отвсякъде граничат само със себе си.

От всички победени в Първата световна война, отношението към Унгария е най-пагубно.

Отнет ѝ е излазът на море, конфискуван е целият ѝ флот. Откъснати от своя естествен суровинен хинтерланд са най-важните промишлени центрове. Пет от десетте най-големи градове остават в други държави. Унгария губи 61,4% от обработваемата си земя, 62,2% от жп мрежа, 88% от пътната мрежа, 55,7% от промишленото производство, 83,1% от производството на чутун, почти цялото производство на мед, сребро и злато. Унгарската армия е сведена до 35 000 души. Потъпкано е достойнството на унгарския хусар, признат за един от най-доблестните воители в Европа.

Подобно е отношението и спрямо България.

В допълнение към отнетите

по силата на Букурещкия договор от 1913 г. близо 60 000 кв. км исторически земи с хилядолетно българско присъствие, през 1919 г. страната ни отново е оплячкосана: Северна Добруджа – от Румъния, Западните покрайнини – от

д-р Радко ХАНДЖИЕВ
Bulgarian Press Pool-Budapest

изкуствено създаденото Кралство на сърби, хървати и словенци, а Западна Тракия с излаза на Бяло море, е подарена

на Гърция. България трябва да заплати на съюзниците репарации в размер на 2,25 милиарда златни франка! – непосилни за възможностите на българската икономика и бюджет. Това представлява 22 % от цялото национално богат-

ство по оценки за 1911 г., а годишните вноски по изплащането възлизат на 55 % от тогавашния държавен бюджет. България няма право да притежава модерна военна техника, флот и авиация. Отменена е задължителната военна служба.

БОГ ЧУВА МОЛИТВИТЕ

Защо Виктор Орбан може, а Бойко не може?

Числеността на сухопътните сили и полицията се ограничават до 33 000 души. Унижено е достойнството на българския войн, възхитил Европа с храбростта си на Шипка, Сливница, при шурма на „непревзематата“ Одринска крепост, в отбраната на Доиран и Каймакчалан.

В двореца „Трианон“ с унга-

ал в памет на унгарската трагедия от 1920 г. Официалната церемония по откриване на паметника трябваше да се състои в деня на Свети Ищван, кралят-покръстител на маджарите – 20 август, който е и национален празник. Но се отложи за по-късно, поради епидемиологичната обстановка. Въпреки това, хиляди унгарци се стекоха

към българската национална трагедия от престъпния диктат в Ньой? От геноцида на тракийските българи? От опожаряването и обезбългаряването на български селища в Македония, Тракия, Западните покрайнини и Добруджа? Защо унгарците могат да съхраняват националната си памет, а ние не можем?

Научавайки за непосилните условия, които Версай наложи над победените народи, френският маршал Фердинанд Фош възкликва: „Това не е мир, а 20-годишно примирие!“. И се оказва напълно прав. Защото именно Версайският диктат програмира избухването на Втората световна война. След като е първопричина за толкова мащабни злини, покрусили всички европейски народи, не е ли редно Версайският диктат да бъде обявен за недействителен и нищожен, също както Мюнхенският диктат на гово-рилите се Хитлер, Мусолини, Чембърлейн и Даладие? Още повече, че три от страните-постоянни членове на Съвета за сигурност на ООН, които днес са факторите на реалната политика в света – Руската федерация, Китай и САЩ, не са подписали хапозорният акт, наречен Версайски мирен договор!

През ноември 2019 г.,

когато се навършиха 100 години от този варварски антибългарски акт, сътворен от предците на днешните ни евросъюзници, тук-там в медиите се появява възпоменателни текстове, които политкоректно го наричаха „договор“. Правната теория, а и справочните издания, определят понятието „договор“ като „споразумение между две или повече страни, с което се установяват, определят или прекратяват определени права и задължения“. За да е легитимен, договорът трябва да е сключен между равнопоставени субекти, които се договарят за постигането на взаимно изгодни условия. В правото на ЕС например, съществува Регламент (ЕО)2006/2004 (транспониран и в нашия Закон за защита на потребителите), разписал като недействителна и нищожна всяка уговорка или клауза в договор, която изключва или ограничава правата на потребителите. Договор, който съдържа неравноправни клаузи, несъмнено е сключен под натиска на по-силната икономически, политически и т.нар. страна, и при определени нововъзникнали благо-

кампани забиха траурно, а националните знамена бяха сведени наполовина, за да напомнят за насилственото разпокъсване на историческите унгарски земи от победителите в Първата световна война. Както и упованието, че Унгария, която е пострадала от ръцете на чужденците, от престъпния диктат в Трианон, отново ще възкръсне!

Нека попитаме, къде е Ме-

НА УНГАРИЯ

приятни обстоятелства, може да бъде дерогиран, защото силото е наложен против волята на по-слабата страна.

Днес има смисъл да се върнем към този

събновен въпрос.

Особено, като се има предвид, че България бе превърната в най-бедната, с разгромена икономика, образование, здравеопазване, социална и национална защита държава на Евросъюза – под безучастните погледи на днешните ни партньори. Същите, които през 1919 г. разпокъсаха нацията и ни наложиха непосилните репарации. Прогласяването на Версайският диктат за недействителен и нищожен ще създаде правна възможност за възмездяване на несправедливо наложените репарации. След като един акт е признат за недействителен, той не може да поражда давност за възмездяване на зловещите последици, породени от него!

Унгарците, санкционирани дори повече от нас от злокобния Версайски диктат, понесли неописуеми щети и през Втората световна война, днес не само възстановиха икономиката и социалните си дейности, но са на първо/второ място по усвояване на еврофондовете. Освен мощни индустриални центрове и процъфтяващо селско стопанство, в страната произвеждат пет автомобилни завода плюс завод за детайли на хеликоптери „Еърбъс“.

Но най-мащабният от всички проекти е разширяването на атомната централа в Пакш с два нови енергоблока,

всеки от които е с почти двойно по-голяма мощност от сегашно съществуващите. Инвестицията в размер над 10 млрд. долара е на руския гигант „Росатом“ и ще започне да се изплаща с произведената електроенергия. Социалното значение на този строеж се измерва с 10-те хиляди нови работни места, а това означава и повишаване на националния доход. Правителството положи неимоверни усилия и успя да преодолее наложените от ЕК възбрани за реализиране на проекта. По този начин Унгария си гарантира енергийната независимост за следващите 50 години. Докато нас ни притискат да закроем и последните два блока на АЕЦ „Козлодуй“!

Защо унгарският премиер може да се пребори с Брюксел, а българският премиер не можа

да защити нито един от енергийните проекти (АЕЦ „Белене“, „Южен поток“, нефтопровода Бургас-Александруполис), които биха гарантирали през следващия половин век не само енергийната независимост на България, но и постоянни приходи от транзитни такси?

Унгарската държава заделя стотици милиони евро годишно за икономическото развитие и културното утвърждаване на унгарските общности зад граница. Създават се унгарски училища и културни центрове, изграждат се промишлените обекти в средцика с компактно унгарско население. От години то има всички права на

унгарски граждани, вкл. участие в унгарските парламентарни избори. Въпреки противопоставянето на Брюксел, премиерът Орбан продължава да гарантира на тези нови унгарски граждани достъп до ползите от членството в ЕС. Това е съществен стимул за жители-

те и християните трябва да се обединят, а не да позволяват на други да изместват изпод краката им културната твърд на Европа.“ каза той, визиратки Джордж Сорос и компания.

В неотдавнашна реч премиерът Орбан заяви, че унгарското общество е изправено

на Закарпатска Украйна и Войводина, които нямат паспорти като евросъюзните.

През 2018 г. Орбан откри големата синагога на Суботица, разрушена по време на Холокоста, за възстановяването на която Унгария дари 2,5 милиона евро. Пред събраното множество, той говори за юдео-християнското съвместно съжителство в унгарските земи през вековете и отново предупреди, че съществуването на Западна Европа е застрашено от секуларизма и ислямификацията. „Евре-

пред задачата „да въгради политическата система в ера на културен възход.“

Той обаче подчерта, че всякакви стъпки за реализиране на болни амбиции чрез военно анексирание са немислими, след като сме част от Европейския съюз. През декември миналата година той отново напомни като нереалистично евентуално присъединяване на Трансилвания – най-големият регион отнет по силата на Версайският диктат. Но не пропусна да подчертае стратегията си – установяване на унгарско лидерство в изграждането на нова Централна Европа. Свидетелство за това е и унгарската дипломация, която нещо насочва страната като незаобиколим фактор в решаването не само на централноевропейските, но и на общите евросъюзни проблеми.

Само преди два месеца Орбан отново възпламени чувството за национално достойнство, заявявайки: „Не станахме германска провинция, нито турски вилает, нито селска република... Неизтриваемите доказателства – църкви и катедрали, градове и градски площади и до днес са навсякъде. Те провъзгласяват, че ние унгарците сме велика, изграждаща се културна и организираща държава. Да видим XXI век през очите на Св. Ищван означава, че искаме да направим Карпатския басейн отново велик заедно с народите, които живеят с нас... Днес за пореден път станахме най-населената страна в

Карпатския басейн. Не сме били толкова силни от сто години. Изграждаме мостове и железопътни линии до Белград и магистрала до Каша (Кошице, Словакия). Нашата политическа, уловна, икономическа и културна гравитационна сила нараства с всеки изминал ден. Завершването

на унгарците започна. В сравнение със Западна Европа, ние сме остров на мира и сигурността. И за да се запази по този начин, новата унгарска армия също се изгражда на място... Силата идва с отговорността и ние сме наясно с тежестта на нашата отговорност. Стотте години карантина след Трианон приключиха. Главното е, че отново имаме добри съвети и може да посрещаме бъдещето заедно...“

Защо унгарското правителство може да защити и обедини националните си общности зад граница, а българското правителство, в коалиция с т.нар. патриоти, не може?

За постигане на такъв обрат като унгарския, е необходимо

на първо място да имаме единение на обществото, като предпоставка за създаване на национално отговорно управление с грамотна дипломация. Управление, което да напомни на западните ни партньори, че в продължение на векове България опази Европа от ислямското нашествие и заслужава поклон и уважение, а не команди от „началниците“. Време е обществото ни – изкуствено разяждано и разделено от външни фактори, вкупом да се произнесе: „Долу Ньой!“, както се провикна преди седмици един от авторите на в. „Дума“.

Но преди всичко, самите ние трябва да осъзнаем, че по-добро бъдеще може да изковем само и единствено чрез единението на цялата нация.

Минчо МИНЧЕВ

КАТО АПОСТОЛ НА ПРАВДАТА

Похвално слово за Георги Вацов, който открива календара на своите 70 години

За повод като този и теорията, и практиката са категорични: на празник като на празник! - поздравления, наздравници, прегръдки с близки, приятели и съмишленици... Така е и в случая: Георги Вацов, мъдрият автор от страниците на „Нова Зора“, на утрешния ден, 26 август, отваря календара на своите 70 години!

Бог да го поживи, да го закриля, за радост и упование на близките му, както и за нас, неговите приятели. Бих добавил, и за всички, за които правдивостта и неизразимата дълбочина на неговите прозрения, са се превърнали в празник на словестността. За моя скромност остава изпитанието да надмогна дебнещата в подобни случаи трафарентност, защото малко ли баналности може да изговорят човек, с повод и без повод!...

Времето днес е дотолкова

разпознавам онези от тях, за които споделеното на белия лист, е само радостна възможност да видят името си напечатано. „Попал в газету“, както Чехов описва подобни образи, за тях е „радост велика и суета на суетите“.

Сигурен съм, че подобни изкушения никога не са съблазнявали Георги Вацов. Преди да го покана да сътрудничи на „Нова Зора“ вече бих срещал текстове с неговото име в сп. „Сигурност“ и в някои електронни платформи. По пътността на мисълта, по релефност на образа, по блясък на идеите, заложен в тях, те се отличаваша спрямо останалите материали със своето смазано относително тегло. Другите блестяха, но неговите тежаха и блестяха едновременно, в съотношение подобно на слюдата към златото. Естествено, такъв автор не биваше да остава извън просветеното ви-

дахме експозицията и любезната уредничка ни подари няколко от рекламно-историческите дилянки, свързани със създаването и работата на Комитета, станал причина днес да имаме този прекрасен и въз-

Наречете това предначертание на паметта на кръвта способност за ярна политическа ориентация на Георги Вацов, в която моралната компонента е напълно неотделима, защото е щафета на паметта. Защото едновременно с това е и онзи определящ коректив, който не изтлява във времето.

Дали съзнава тази предопределеност на съдбата Георги Вацов, не е задача и тема за уточняване и изясняване тъкмо сега. Но че тя е онзи изначален вектор в неговия живот на определящ коректив, аз не се съмнявам. При Георги Вацов препоръването на възглед и дела е сято, бих казал, в неразрушимо единство. И това го прави монолитен като кремъчната твърд на Балкана. И бих добавил, доколкото за това говорят и написаните от него текстове, че той създава представата за човек с широка, с могъща и все пак целенасочена политическа култура. И ако мога така да се изразя, нейният тротилов еквивалент е в особените и съвършени пропорции между разумната решителност и високата нравственост на Георги Вацов. Това прави всеки негов ход ефективен и едновременно с това, експлозивно решителен.

Днес повече от всичко ни

Москва, 1990 г. Булат Окуджава, гост на Българския културен информационен център

Москва, 25.04.1989 г. Георги Вацов, заместник-директор на БКИЦ, в разговор с Николай Гуров

сгъстено, че за хора като Георги Вацов, каквато е светлата и велика българска книжовна традиция, би трябвало да се пишат Похвални слова. И не само в случай като днешния, когато човек оглежда изминатия път. Тъкмо сега, България има вопиюща нужда от велемъдри мъже, които се вслушват в задушания ритъм на историята, вглеждат се в днешния и мислят за утрешния ден, предупреждават опасности, изчисляват възможности... И главно, не за себе си вършат това, а за народа, забравен и захвърлен, за който ги боли, и за които милеят от сърце!

В своя вече дългогодишен път на главен редактор съм се срещал с всякакви автори: и за дълбочина, и не особено. И съм се научил безпогрешно да

мание на читателите на „Нова Зора“. Така можеше да се изразява само личност, за която родолюбието не е вторична или придобита даденост. Такова родолюбие не носи белега на нетрайност и неговите параметри не се променят всеки път, съобразно повя на конюнктура-та.

Така разсъждавах докато събера смелост лично да потърся Георги Вацов. По капризите на случая това стана в ден, в който се връщам от Плевен. По пътя до паркинга вървахме заедно с Евгения Иванова, председател на областната организация на ПП „Нова Зора“. Пътят ни минаваше покрай оградата на къщата-музей „Цар Освободител – Александър II“, когато внезапно Евгения предложи да се отбием. Разгле-

нуващ към на благодарната българска памет към Русия и Царя Освободител.

Още първите думи в една от дилянките някак си ме поставиха нащрек, защото бяха съзвучни с вътрешната ми нагласа да потърся новия автор на „Нова Зора“. „Къщата на плевенския търговец Иван Вацов, започващите разказът за музея, е построена няколко години преди Освобождението...“

Четях нататък и ако не цитирам възбудения текст, то е защото и поводът, по който разказвам тези неща не налага повече отклонения. Та думата беше за Родолюбието, за отношението към Род, към Отечествово, към Земята, към Паметта на кръвта, която в неподозрян миг на живота ти внезапно превключ-

и с делото на твоите предци, за да се окаже, че нищо в този свят не е случайно. И че нищо не расте на празно място.

Така плевенският търговец Иван Вацов намира продължение на своите чувства и дела за България в своя правнук Георги Вацов, а неговият дом, обдарен с великата чест да бъде стряха и спирка в лютият декемврийски дни на 1877 г. за императора на Велика Русия Александър II, по някаква сложна параболна на съдбата, се преселва с топлината на тази велика чест в сърцето на Георги Вацов, за да обозначи доминантата на онази извечна свързаност между Русия и България. И в неговия живот като станции незаглушени да зазвучат загинаги като паролата за братство и като код за надежда.

гнети усойният вихър на една всеотдайна криза, която преживява обществото ни. И Георги Вацов нямаше да е Георги Вацов, ако не бе потърсил онази формула, която би могла да бъде своеобразен „модус вивенди“ за нейното разрешаване.

Като човек с висок институционален, административен и управленски опит, с широки познания в историята, литературата и изкуството, той потърси тази формула не в механиката на параграфи и алинеи, а в силата на моралния кодекс на православната етика. Неговите разработки предлагат едно завръщане от безпътните, заблудите и празните надежди, към онзи забравен или умислено загърбен кодекс на смисления народен и об-

ПРЕПУСКАЙКИ ПО ЗАКОНИТЕ НА ДИВИЯ ЗАПАД!

От стр. 1

Политическа партия МИР (Морал, Инициативност, Родолюбие) в своя МанIFEST-програма, публикуван на сайта на партията (www.mirbg.bg) преди шест месеца, постави въпроса за инициирането, създаването и широкото обществено обсъждане на нов Обществен договор. Според партия МИР, новият Обществен договор трябва да бъде приет чрез Национален референдум и той да залегне в основата на проекта за нова Конституция. Само така този процес би станал устойчив и значим за обществените отношения.

Сегашното предложение на Бойко Борисов, без законово основание и в противоречие с действащата Конституция, фактически е второто действие от драмата с приемането на Конституцията на България от 1991 г., изготвена изцяло под диктовката на групата американски светници от „шайката“ на Ричард Ран и Доналд Ът.

Първото действие, започнало през 1990 г., имаше за цел да обезсили правната рамка на действащите по това време обществени отношения, да изкорени теорията и практиката на социалистическия начин на производство и социалната защитеност на целия народ, олицетворяван от девиза „Всичко в името на човека, всичко за благо на човека!“, заменяйки го с пазарния конкурентен повик: „Човек за човека е вълк!“.

Днес, второто действие, осъществявано под „режисурата“ на заместник-държавния секретар на САЩ по полити-

Симеон Славчев, председател на ПП МИР и дъщеря му Снежина, на връх Шипка, с президента на Република България Румен Радев, 22 август 2020 г.

ческите въпроси Дейвид Хейл, с главната роля на новия „Луканов“ Николай Младенов и с участието в „миманса“ на гербаджи, „патриоти“ и аптечни бензинджии в ролята на послушни кириакстедфочвици, има за цел да циментира вечната и нерушима българо-американска дружба, в името на изграждането на санитарен кордон около Руската федерация. Нищо повече! От януари месец т.г., до сега, двайсетина федерални чиновници на „Big brother“ шета из коридорите на властта в България, подготвяйки „тежките решения“ -

склучването на регионалния Пакт „Триморие“, създаването на държавата Кюрдистан, прехвърлянето на базата „Инджержлик“ на територията на американските военни бази в Република България „Ново село“ - „Безмер“. Всичко това, както и при първото действие, се осъществява под оглушителните и дълго нестихващи алитидеманти на законодателната и изпълнителната власт в България! Или, както се казва, „нестити на печелившите!“.

Днес ситуацията обаче е малко по-различна! Ние, от партия МИР заявяваме: Три-

десет години стигат! Имахте всичко, но нищо не направихте, господа демократи и псевдодемократи! Време ви е за дълга „почивка!“

Ние, младите българи, отстояващи правото си на достоен живот, с висока морална отговорност, инициативност и безпределна любов към Отечеството, също се борим за свикване на Велико народно събрание, но с гаранциите на всенародно избрания и обичан президент генерал Румен Радев. Този предстоящ събор на народна

мъдрост и добродетели, ще трябва да внесе изменения в действащата Конституция, а след време да приеме и изцяло нова Конституция, съответстваща на еволюционната цивилизационна фаза, в която навлиза светът, в т.ч. и Република България.

В старите времена, хората постоянно са чели и препрочитали Библията, защото тя е била Общественят договор на патриархалното общество и е съдържала отговорите на всички въпроси, възникващи по време на техния живот. Съвременните Конституции на всички страни фактически са декларации за добри намерения, с презумпцията, че властта произтича от народа, а държавата е необходима за осигуряване на социалната справедливост. Технически, властовият механизъм е разделен на пет независими една от друга сфери: интересите на народа се защитават и представляват от депутати; в противосъгласно на законодателите е изпълнителната власт, която трябва да приема и непопулярни решения, за да осигурява благополучието на народа; за да не своеобразно чат двете власти, те се уравновесяват от съдебната власт, призвана строго и независимо да следи за съблюдаването на действащото законодателство. Отделно от тях съществува Централната банка, която е призвана да опазва финансовата система от посегателства на всички властови сфери и от частни юридически и физически лица.

На стр. 8

КАТО АПОСТОЛ НА ПРАВДАТА

кия и предстоящ час на неминуемото българско Възраждане.

Вярвам в Божествения промисъл, който ще благослови друг тип хора да бъдат водачи на България. И чрез мъдростта и енергията на които, ще бъде възправено и възродено Отечеството. За този час, според мен, отдавна е свързани единствено с разрушението. Така се превръща във всепобеждаващо единствено критерият за непригодност. В последните 30 години, той е определящ. Не звучи оптимистично, но наред с това аз вярвам в близ-

България ще пребъде, въпреки всичко!

И в тази пребъдност ще си подадат ръка миналите, настоящите и бъдещите поколения.

а Апостоли на правдата като Георги Вацов, ще ги поведат с мъдрост и решимост към светлите бъднини, които заслужава народът ни.

Със семейството на посещение „При братовчед“, 13.08.2019 г.

ПРЕПУСКАЙКИ ПО ЗАКОНИТЕ НА ДИВИЯ ЗАПАД!

От стр. 7

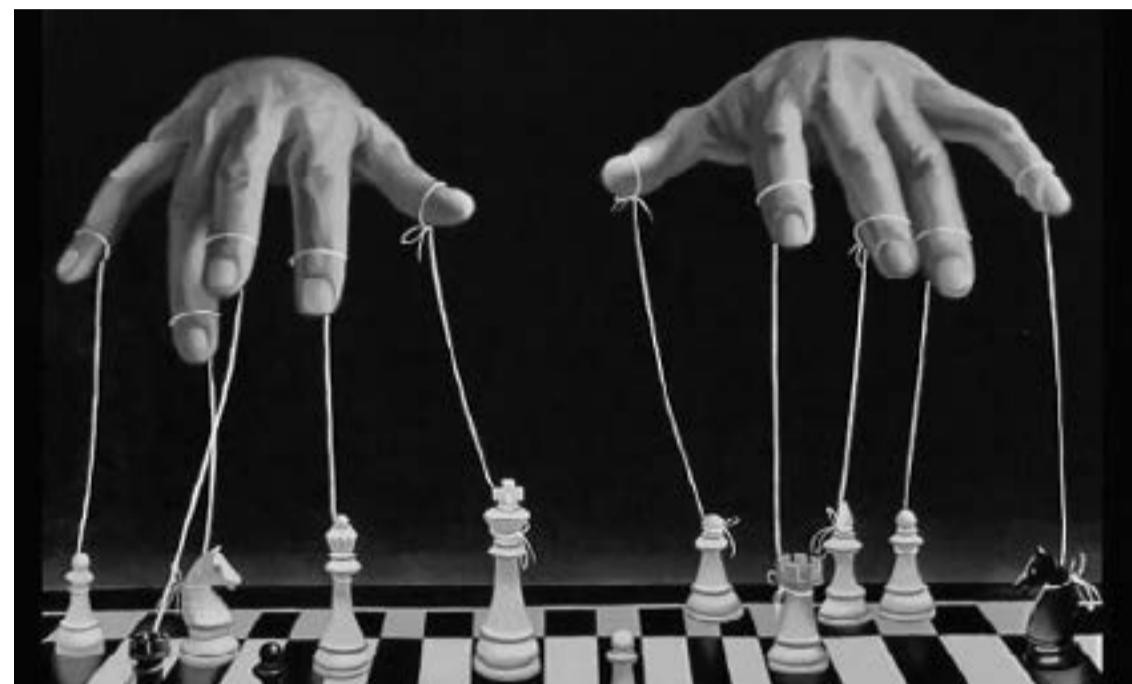
Петият базов елемент е разграничаването на властите пълномощия между централната власт и местните органи на властта, като това разделение би трябвало да спасява обикновените граждани от произвола на тези, които седейки в сточичните кабинети, приемат решения, нямачи нищо общо с ежедневиите нужди и проблеми на хората. Над всички тези органи на властта като абсолютно независим наблюдател е Конституционния съд, постоянно наблюдаващ действията на всички властови структури за съответствието им на Основния закон на страната. На пръв поглед посочената схема е логична, стройна и оптимална, но

заг демократичната фасада се крие механизъм,

който не способства за реализацията на Обществения договор като баланс между властта и народа, а е споразумение между различните властови групи в обществото, които получават защита си в отношенията помежду им чрез държавата. С други думи, това даже не е буржоазен договор, осигуряващ защитата на класата на богатите, а механизъм за "дялкането" на властта в страната между едрите кланови групировки, за да се избегне тоталната гражданска война.

Днешната българска Конституция, създадена по образ и подобие на американската, действително материализира някакъв вариант на социален договор, но отразява не толкова споразумението между гражданите и държавата, колкото формализира представите на самия народ, как той трябва да живее в съответствие със закона, а не самия живот в неговата жестока реалност. Оттук произтичат и проблемите на адекватността на записаното в Конституцията към реално възникващите проблеми в обществени отношения, гарантиращи стабилността на държавата. Хартията издържа всичко написано върху нея, още повече, че юридическите формулировки са разтегливи, допускащи най-широки собствени тълкувания на заложения в тях правен смисъл. И ако включените в Конституцията норми не съответстват на представите на народа за "истината в

живота", то реалното правно действие на конституционните норми започват да обслужват фактическото положение на нещата. По този на-

чин се появяват "пожизнените президенти" и в случая, вечни министър-председатели.

Но това за нас, българите, е по-малкото зло. Трагедията, която вече тридесет години е горчива реалност за народа ни, е наследственото налагане на тази идеалистична англо-саксонска кланова демокрация върху "бодливата" реалност на свършено други културни традиции. Но едва ли трябва да се учудваме от действията на нашите законодатели през 1991 г., при положение, че "люлката" на тази "демократична система" е Британската абсолютна монархия, при това във феодалната ѝ редакция от средата на 18 век, непритежаваша и до ден днешен своя Конституция и регулираща обществените отношения чрез прецедентното право!

Конституцията от 1991 г. даде възможност един крайно посредствен човек, с уникално ниски възможности, благодарение на сериозната финансова помощ на ръководителя на круна чужда компания, получила голям приватизационен подарък и с всестранното съдействие на една западна християн-социална фондация, както и с напоритостта на две дами – професионалистки в търговския маркетинг, да печели с популяризъм изборите и години наред, лично той и неговата групировка, да властват беззаконно в една европейска държава с хилядолетна история! Кой и кога ще понесе отговорност за тази безнравственост

на лъжа и манипулация?

Уникална е и историята с аргументацията за правата и задълженията на гражданите, регламентирани в Конституция-

тира живота, достойнството и правата на личността". Този апотеоз на всеобщата "свобода", е свобода на силния над слабия, на богатия над бедния, на

на България от 1991 г.!

Един народ, който в цялата си история, дори и по време на чуждо робство, е живял съборно, пазейки като зеницата на околото си своя език, вяра и етика, разчитайки на задругата, на Събрането, на взаимомощта, на състраданието, на справедливостта, е принуден днес да приеме егоизма, преминаващ в паразитизъм, лич-

сексуалните извращения над природната нормалност, на безнравствеността над морала, на несправедливостта, обличена в закон, над справедливостта и, в крайна сметка, на злото над доброто!

И когато партия ГЕРБ и нейния самозван национален лидер тръгва да "рестартира", да внедрява "нов модел", да демантира, превръщайки дър-

жавата в третостепенна колония, следва всички нови "мисии", много да внимават с минали лелеяна мечта (американската и "смисль" на живота! Държавата в американския проект не е "майка" за всички нейни чедра, а само за "умните и предприемчивите". За другите е мащеха! В Конституцията на РБ от 1991 г., гражданите имат абстрактни права, но за разлика от "тодоржиковата", гаранциите за тяхното упражняване не са конкретен ангажимент на държавата, въпреки декларативната норма в чл. 4, че "Република България гаран-

жавата в третостепенна колония, следва всички нови "мисии", много да внимават с минали лелеяна мечта (американската и "смисль" на живота! Държавата в американския проект не е "майка" за всички нейни чедра, а само за "умните и предприемчивите". За другите е мащеха! В Конституцията на РБ от 1991 г., гражданите имат абстрактни права, но за разлика от "тодоржиковата", гаранциите за тяхното упражняване не са конкретен ангажимент на държавата, въпреки декларативната норма в чл. 4, че "Република България гаран-

жавата в третостепенна колония, следва всички нови "мисии", много да внимават с минали лелеяна мечта (американската и "смисль" на живота! Държавата в американския проект не е "майка" за всички нейни чедра, а само за "умните и предприемчивите". За другите е мащеха! В Конституцията на РБ от 1991 г., гражданите имат абстрактни права, но за разлика от "тодоржиковата", гаранциите за тяхното упражняване не са конкретен ангажимент на държавата, въпреки декларативната норма в чл. 4, че "Република България гаран-

телен срок трябва да се избере постоянно действащо Велико конституционно народно събрание, което, използвайки жалоните на континенталното европейско право, спокойно и мъдро, да обнови цялостната законова уредба и, преди всичко, да приеме новата Конституция. Изпълнителната власт ще трябва да управлява процеса на развитието на обществото по зададените от Обществения договор цели, правила и закони, до окончателното приемане на новата Конституция.

В Общественият договор, на първо място, трябва да бъдат фиксирани преобладаващите в общественото съзнание виждания и нагласи за мястото на страната в обкръжаващия ни свят, т.е., пространствата и субектите, същността на протичащите в тях процеси, тяхната насоченост и качество, мястото и ролята в тях на нашето общество и държава, нейните цели на международната арена, зачитаната суверенитета и националната ни сигурност, за да не страдаме впоследствие.

На 19 август 2019 г. като председател на партия МИР, се обвързах с Петиция до Президента на САЩ, която публикувах на сайта на Белия дом, с молба да бъдат преразгледани условията на сделката за самолетите "F-16-бл.70" на стойност 1.67 млрд. щ. долара, защото твърде скъпо струва на бедния български народ членството на страната в НАТО, при положение, че същия този народ счита, че военната заплаха от РФ е равна на 7%, докато тази от САЩ, е 25%. В Декларацията на ПП МИР по този повод се казва:

"Многоуважаеми, господин Президент и госпожа, членове на Конгреса на САЩ!

Ние, хората на България, не се нуждаем от изтребители, защото не искаме никого да изтребват! Ние се нуждаем от мир, добросъседство и благожелателност!

Ако все пак, вие, така неуредливо държите да се грижите за нашата сигурност, то няма да възразяваме ако безвъзмездно ни дарите въпросните самолети, а българската страна да заплати транспорта и обучението на пилотите!

Ние, народът на България, безкрайно ценим и споделяме ценности, залегнали в Декларацията за независимостта на Съединените щати от 1776 година, "... че всички човеци са създаде-

Александър ФИЛЕЙ

и било хубаво, ако всички беларуси можеха да прочетат тази статия. И особено онези, които се стремят към промени. Защото те, може би, искрено вярват, че от европейския рог на изобилието, върху тях ще се изсипе златният дъжд на всевъзможни благинки. Това си е меко казано, заблуда, която, ако не познавахме историята на постсъветския опит, би изглеждала още по-странна. Мотиката е готова, остава само да се стъпи на нея.

Много моля, читателят да запомни това, което ще прочете, за да може по-късно, ако революцията в Беларус, не дай Боже, се увенчае с успех, да си спомни, че е бил предупреждаван, че му е било разказано какво ще се случи с неговата пленена и по-точно, поробена страна. Вие, драги беларуси, си мислите, че ще спечелите права и свободи? Грешите. Тъкмо обратното. Сега вие сте на онзи етап, предхождащ масовата психоза, когато сами не знаете какво искате. Протестирайте, просто защото така правят и други покрай вас. Толкова е модерно, че трябва да се подкрепя някой, макар и да не знаете кого и защо. В никакъв случай обаче не сте в ролята на пролетариата, който няма какво друго да загуби освен своите вериги.

И така. Първо ще трябва да започнете да се карате с Русия. И това вече е факт: провокацията с „вагеровците“, все още тече, но вече е в ход и вторият сце-

ЗА МОТИКАТА, ДОКАТО ОЩЕ НЕ Е НАСТЪПЕНА

Беларуси, ето какво ви очаква след революцията

нарии. На вас ви казват, че руските войски всеки момент могат да пристигнат. Казват ви също, че от Русия винаги идва само зло и вреда. Това е същността на бъдещата ви идеологическа основа. Тя ще ви ориентира в бъдеще срещу Русия, срещу руснаците... Постепенно вие ще забравите героичното си минало, участие си във Великата отечествена война, подвига на вашите партизани, на народното движение за съпротива срещу нацизма. Ще бъдете в положе-

ние да се срамувате и да ви е неудобно да говорите за тях. Ще ви измерят други герои: от великото херцогство на Литва или от основателите на Марионетната Беларуска народна република, някои като Иван Середя. Ще ставате все по-объркани, все по-обезверени. Улиците ви ще бъдат преименувани и ще бъдете принудени да марширувате с червено-белия парцал на раменете си. И още от училището ще бъдете научени, че сте различни от руснаците. Затова пък ще знаете

за своето генетично сходство с поляците и прибалтийците. И ще трябва да приемете всичко това спокойно и примирено, докато вашите деца и внуци се отдалечават от вас, защото във ваше лице те ще съзират „агента на Кремъл“. Това устройва ли ви?

Другото лице на културната и идеологическата диверсия, което ви очаква, се нарича икономически крах. Цялата ваша индустрия, под най-миловидни предлози, ще бъде срутена. Първо, на директорите ще

бъде любезно предоставена възможността да приватизират предприятията, които ръководят. След това обаче тези директори ще бъдат отстранени от длъжност и изпратени в заслужена пенсия. За утеха може да получат и някакъв символен подарък от господаря. Цялата ви индустрия в индустриалните технологии, индустрията в инженерните производства, заводите ви – флагмани в светската индустрия, ще бъдат разграждани и продадени. За стотинки! На тяхно място ще останат руини, обрасли с бурени и мъх. За да видите как всичко ще изглежда и при вас, хвърлете поглед към Украйна и Прибалтика. Предстои ви да се превърнете в третокласен колониален буфер, което означава, че от Беларус ще пътуват стотици хиляди хора в чужбина. И тези хора ще се молят да бъдат приети за прибирани на реколтата в съседни държави, срещу много ниско заплащане. Във вашата страна те няма да имат къде и какво да работят.

Литовци, украинци, поляци, латвийци ще бъдат съветничествени в бъдещето ви хипотетично правителство, съставено съвсем умишлено от некомпетентни агенти на западното влияние. Те ще осъществяват „структурни реформи“ във вашата република и ще напечелат много пари от вашата глупост и безотговорност. Медицинските услуги вече няма да бъдат непосредствени, както при Батка.

На стр. 10

ПРЕПУСКАЙКИ ПО ЗАКОНИТЕ...

ни равни и техният Създател ги е дарил с определени неотменими права, сред които са животът, свободата и стремежът към щастие".

Помоенете ни да постигнем заедно тези велики цели!"

На второ място, в Обществения договор трябва да се определят общите цели в развитието на българското общество; пътищата и начините за тяхното постигане; трябва да бъде фиксирано многообразието от възможните и желани цели на гражданите; легалните начини за тяхното постигане; да се регламентира цялата извънредно широка гама от обществени отношения между гражданите и между държавата и гражданите.

За сравнение ето какво пише през 1991 г. по въпроса за концептуалния подход при създаването на новата българска конституция д-р Бърнард Х. Сай-

даните.

На трето място, Общественият договор трябва да узакони организацията на обществото – състав, структура, връзки между отделните сфери, институти и власти.

На четвърто място, новият Обществен договор трябва да определи концептуалната основа на правната система, във вида, който е приемлив и желан от общественото съзнание, в т.ч. и тази, регламентираща правата и задълженията на гражданите.

За сравнение ето какво пише през 1991 г. по въпроса за концептуалния подход при създаването на новата българска конституция д-р Бърнард Х. Сай-

гън*: "За разлика от досегашната българска Конституция, новата трябва ясно да ценестифицира обществен интерес с индивидуалната свобода, а не с колективното благо"... В предложението за България конституционен модел, който е даден в края на настоящата глава, съм предвидил само защита на негативни права. В отличие от други конституции (европейски-б.м.), Конституцията на САЩ не признава позитивните права на жилище, образование, медицинско обслужване, чиста околна среда, достатъчно добър стандарт на живот или периоди за почивка и отход. Да се осигуряват позитивни права означава подчиняване индивиду-

алните интереси на схващанията за колективно благо, а съгласно Конституцията на САЩ защитата на индивидуалната свобода е главна цел".

За нас, тази формулировка, изключваща справедливостта като колективно благо, е неприемлива и решително ще настояваме за комплексна промяна на конституционните норми, касаещи правата, задълженията и свободите на гражданите, в съответствие с традиционната ценностна система, споделяна от болшинството българи.

Изхождайки от нашето разбиране за приемственост в мирогледните системи, съответстващи на душевността и традиционното възпитание на нацията, ние ще търсим и настояваме за промени в законодателната база, които да осигуряват достатъчна информация за формулираните постоянни общи цели пред обществото, за изготвянето и реализирането на цялостен проект за постигането на тези цели, а така също и

за формулирането на етичните правила като концептуална основа на правната система.

Американската администрация и "дълбоката държава" имат да решават своите си огромни геополитически предизвикателства при стремително намаляващ ресурс за тяхното преодоляване. Но днес, светът е друг, и хората се борят за своята свобода, независимост и право на щастие! Никой няма право да им пречи, изхождайки от собствените си егостични интереси, защото, както пише Томас Джеферсън в Декларацията за независимостта на САЩ: "... В случай, когато която и да била форма на правителство (напр. ДП на САЩ – б.а.) застрашава изпълнението на тези цели, народът има право да го изгони или учреди ново правителство, което да се основава на такива принципи и форми на организация на властта, които, според него, най-добре ще осигуряват безопасността и щастие на хората".

ПРАВОТО НА МАЛЦИНСТВОТО

Георги ВАЦОВ

Спасителят и неговите последователи бяха малцинство. Пребиваха ги с камъни, разкъсваха ги на кръст, разкъсваха ги зверове, но те вървяха напред, защото вярваха и в Отца, вярваха в доброто, в човека – любимо творение на Създателя и носеха надежда,

че любовта ще спаси света.

Комунистите също бяха малцинство и в огромната си част също вярваха в равенството, в братството и свободата. И те изстрадаха вярата си - обезглавяваха ги, изгаряха къщите им, убиваха децата им, но мнозинството от народа им повярва и те започнаха да "наливат основите" на Новия свят.

Но докато те строяха, мнозинството гледаше отстрани и на кафе в кухнята коментираше как нещо, като че ли не е наред – няма достатъчно банани, а и въздухът е замърсен.

Малцинството не печели избори, защото това е привилегия на мнозинството, което не

четеше Маркс и Ленин, не ходеше по партийни събрания, но симпатизираше на ентузиастите, изграждащи заводи, пътища, електростанции, обработващи плодородната земя и осигуряващи работа, образование и здраве за всички.

Мнозинството искаше всичко за себе си и ако може – веднага. Малцинството, или по-голямата част от него, дава-

бе създадена от мнозинството, което мълчеше, но гласуваше, а днес, ненавиждайки се за грешките си, дълбоко съжалява и се надява, че малцинството отново ще измисли нещо, за да оправи работата.

Защото праведното малцинство е съхранило енергията и вярата. То знае и може!

Но в "суматохата" се появи и друго малцинство – богато, нагло, глобално, богоборческо, джендърско, паразитно, за което властта е всичко и е гаранция за "спокойно, светло и вечно бъдеще".

Това ново малцинство, съставено от представители на всички управлявали и управляващи и досега партии, ще направи възможното и невъзможното, за да промени Конституцията и законите на страната така, че всяко публично несъгласие с техните действия и думи, да бъде обявявано за противозаконно и антиконституционно.

Тези предстоящи антинародни промени са от страх пред народното недоволство. Те са предизвикани от падащите рейтинги на доверие и от нарастващата сила и решимост на мнозинството да протестира и да търси отговорност.

С други думи, приятели, дойде времето, когато нашето голямо малцинство отново да каже: "Ние знаем как! Ние можем! С нами Бог!".

Това е изконното право на малцинството да води и да превръща масата хора в ново, справедливо и свободно мнозинство!

ше всичко от себе си за благо на Родината.

Мнозинството никога не казваше и не казва: "Аз знам, аз мога и аз ще го направя!" Неговият девиз е: "Да не сме вълшебници, та всичко да правим сами – всичко е толкова сложно!"

Малцинството отговаряше: "Човек - това звучи гордо! Ние можем!". "Кой, ако не ние?".

Страната, която загубихме през 1989 г. също бе създадена от малцинството. През 1944.

През 1989 г. мнозинството наблюдаваше нейния разгром с еснафско любопитство, мечтаяйки за лична печалба от грабежа и разпада на държавата. Страната, в която сега живеем,

Тодор КОРУЕВ

Очаквах тази книга с нетърпение. Първо, защото това е първата монография за неосманизма у нас - плод на добре замислен проект в УНСС, и, второ, нещо лично - в книгата има социологическа анкета с учени и журналисти, в която участвам и аз. Всъщност анкетата това е социоло-

гическо изследване чрез експертна оценка на рисковете от неоосманитката политика на съвременна Турция за националната сигурност и междуетническите отношения в България.

И ето изследването „Неосманизмът и междуетническите отношения в България“, чийто автори са Ивайло Христов, Георги Найденов, Пламен Ралчев и Константин Пудин, е в ръцете ми. Естествено най-напред потърсих страниците в края на книгата с анкетата, и се убедих, че експресната оценка е интересна, дори полезна за политици и

изследователи, и коментарите на авторите по отговорите - също.

В идеологическата си основа неоосманизмът възникнал в края на XX век като доктрина на турското общество, се предхожда от елементи на предишни политически течения: османизъм, ислямизъм и пантюркизъм. Пространно, задълбочено, както се полага на академично издание, е разгледан пантюркизмът - идеология, зародила се в края на XIX век и развила се в началото на XX век, наричана още тюркизъм, туранизъм и пантуранизъм. В основата на пантюркиз-

Проф. д.с.н. Георги Найденов

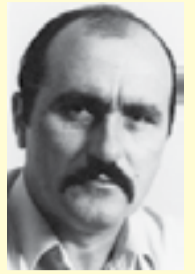
ма е мечтата за създаване на единна тюрска държава в Евразия под предводителство-

то на Турция - Туран или Велик Туран.

Османизмът пък е идеология, възникнала в края на XIX век като израз на турския буржоазен либерализъм, но главно като реакция на националноосвободителното движение на нетурските народи в Османската империя. Целта е да се създаде нация (османска), да се формира съзнание за родина (vatan). Детайлно са разгледани периодите в развитието на османизма - през Танзимата и времето на Абдул Хамид, който пък съчетава османизма с исляма.

На стр. 10

Обич

ЕМИЛ
РУПЕЛ

*Глътчица вода от руски кладенец съм пил,
ял съм къшей хляб от руска матушка замесен.*

*Ако свия гръб и слезна в себе си унил -
ще ме пипне стремето на стара руска песен.*

И Столетов ще удари

пряко вълчи вой,

пряко голи чуки

и пълчища от неволи.

Ще се моли

силната ръка за мъжки бой,

мъжката десница

за победа ще се моли.

Верешчагин ще рисува

кръгове от сняг -

върховете с тъмен пламък

ще горят чалмите си...

Аз изправям гръб и без да чакам знак,

в епицентъра на всички трусове връхлитам.

Оня кладенец оглежда

днешната ми страст.

Майчините глави

пак омесват хляб за мене.

И на стремето на нова руска песен аз

ще ветрея чистата си риза, непременно!

ИЗСЛЕДВАНЕ, ОТ КОЕТО ОЧАКВАХМЕ МНОГО, НО...

Един професор се "умозабълбучва" в родната история и я осквернява

гическо изследване чрез експертна оценка на рисковете от неоосманитката политика на съвременна Турция за националната сигурност и междуетническите отношения в България.

И ето изследването „Неосманизмът и междуетническите отношения в България“, чийто автори са Ивайло Христов, Георги Найденов, Пламен Ралчев и Константин Пудин, е в ръцете ми. Естествено най-напред потърсих страниците в края на книгата с анкетата, и се убедих, че експресната оценка е интересна, дори полезна за политици и

изследователи, и коментарите на авторите по отговорите - също.

В идеологическата си основа неоосманизмът възникнал в края на XX век като доктрина на турското общество, се предхожда от елементи на предишни политически течения: османизъм, ислямизъм и пантюркизъм. Пространно, задълбочено, както се полага на академично издание, е разгледан пантюркизмът - идеология, зародила се в края на XIX век и развила се в началото на XX век, наричана още тюркизъм, туранизъм и пантуранизъм. В основата на пантюркиз-

Проф. д.с.н. Георги Найденов

ма е мечтата за създаване на единна тюрска държава в Евразия под предводителство-

то на Турция - Туран или Велик Туран.

Османизмът пък е идеология, възникнала в края на XIX век като израз на турския буржоазен либерализъм, но главно като реакция на националноосвободителното движение на нетурските народи в Османската империя. Целта е да се създаде нация (османска), да се формира съзнание за родина (vatan). Детайлно са разгледани периодите в развитието на османизма - през Танзимата и времето на Абдул Хамид, който пък съчетава османизма с исляма.

На стр. 10